

عنوان مقاله:

بررسی قوانین حاکم بر تعیین بستر و حریم رودخانه های ایران (گاماسیاب)

محل انتشار:

چهاردهمین کنگره انجمن جغرافیایی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد مهدی حسین زاده - دانشیار دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

سمیه خالقی - استادیار دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

رویا پناهی - دانشجوی دکتری مخاطرات زمینی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

به دلیل رشد روزافزون جمعیت و توسعه ی زندگی شهری و روستایی در اراضی حاشیه ی رودخانه ها تقاضا برای احداث اعیانی در این اراضی، روند تجاوز به بستر و حریم رودخانه ها و تصرف غیر قانونی اینگونه اراضی و دخل و تصرف غیر مجاز در آنها افزایش یافته است. اگرچه رودخانه ها در بلند مدت مانع اشغال بستر خود میشوند ولی دخالت های موردی انسان ها ضمن آسیب به بستر موجب خسارات سنگینی نیز میشود. از طرفی نگرش قانونی سایر کشورها به بستر و حریم رودخانه با قانون کشورمان متفاوت است در اکثر کشورهای جهان دوره بازگشت 100 سال را مبنای سیل قرار داده اند و یا در حال افزایش دوره بازگشتها به 100 سال میباشند. در حالیکه در ایران تجمع جریان سیل 25 ساله از هر دوکناره به سمت داخل معیار تعیین حد بستر رودخانه های ایران میباشد لذا این پیشنهاد در بسیاری از رودخانه های مناطق مختلف کشور دارای اشکال بوده و یک معیار هیدرولیکی ضرورت قانونی دارد اجرا شود تا میزان خسارات به حداقل برسد. در این پژوهش به بیان قوانین حاکم بر تعیین پهنای بستر و حریم رودخانه ها در ایران و مقایسه تعیین حد بستر در دنیا به مطالعه پرداخته شده است و نمونه موردی رودخانه ی رودخانه ی گاماسیاب، که از جنوب شهر صحنه در شرق استان کرمانشاه جریان دارد انتخاب شده است. نتایج حاصل پهنه بندی نشان می دهد که در دوره بازگشت 100 سال 62/84 کیلومتر مربع از اراضی اطراف رودخانه ی گاماسیاب تحت مخاطره سیل قرار می گیرند که نسبت به دوره بازگشت 25 ساله 1/5 برابر بیشتر بوده است.

کلمات کلیدی:

پهنه بندی سیلاب، تعیین حد بستر، گاماسیاب، حریم رودخانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/876510>

